

του Γουλιέλμου Λεαβίτ ή ιδέα να ζωγραφίση τόν «Μυστικόν δειπνον»!

— Τί είνε αυτός ο πίναξ του Λεονάρδου δά Βίντσι; Έλεγε πρὸς τὴν ὠραία σύζυγόν του. Ένα κοινότατον πρᾶγμα! Έχω ἐμπνευσθῆ μίαν θαυμασίαν ἀναπαράστασιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ γεγονότος. Έν τούτοις...

— Τί πρᾶγμα;

— Έν τούτοις βλέπω, ὅτι μοῦ λείπουν τὰ μοντέλλα.

— Ποῖα μοντέλλα;

— Πῶς ποῖα μοντέλλα! Ποιοὶ παρεκάθισαν εἰς τὸν Μυστικόν Δείπνον; Οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι! Λοιπὸν μοῦ λείπουν οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι.

— Πράγματι, ἀπέθαναν πρὸ πολλοῦ!

— Ναί· ἀλλ' ἐγὼ θὰ εὔρω ἐπὶ τῆς γῆς τοὺς τύπους οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ μοῦ χρησιμεύσουν ὡς μοντέλλα. Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ὑπάρχουν δώδεκα ἄνθρωποι τῶν ὁποίων ἡ μορφή νὰ ὑπενθυμίη τοὺς δώδεκα μαθητάς. Θὰ ταξειδεύσω λοιπὸν πρὸς ἀναζήτησιν τῶν τύπων αὐτῶν.

Ἡ Ρουθ ἐνθουσιασμένη μετὰ τὴν ιδέαν τοῦ συζύγου τῆς τὸν ἐνεθάρρυνεν εἰς τὸ ταξειδίον του. Σφάλμα μεγάλο αὐτὸ τῆς ὠραίας Ρουθ. Δυστυχῶς μόνον ἐπτά μῆνας κατόπιν ἠγνόησεν ἡ Ρουθ πόσον κακῶς ἐπραξε δώσασα τὴν ἄδειαν εἰς τὸν Γουλιέλμον νὰ ταξειδεύσῃ.

Ὁ Γουλιέλμος ἐξηκολούθει τὸ ταξειδίον του πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δώδεκα Ἀποστόλων. Εἶχεν ἤδη ἀνακαλύψει ἑνδεκα καὶ δὲν τῷ ὑπελείπετο ἢ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὅτε μίαν ἡμέραν εὐρισκόμενος εἰς τὴν Ρώμην πρὸς εὔρεσιν τοῦ Ἰουδα ἔλαβε μίαν ἐπιστολήν τοῦ δικηγόρου του ἀπὸ τοῦ Μπρουκλίν, ὅστις τῷ ἀνήγγελεν ὅτι ἡ Ρουθ ἀπελπισθεῖσα νὰ τὸν περιμένῃ ζητεῖ διαζύγιον, καὶ ὅτι εἶνε ἤδη ἔτοιμος νὰ συνάγῃ δεύτερον γάμον!

Ὁ Γουλιέλμος ἐταράχθη ἀλλ' αἱ μελέται του ἐπὶ τῶν τύπων τοὺς ὁποίους ἀνεκάλυψε τὸν ἀπερρόφησαν τόσο, ὥστε τὴν ἐπομένην εἶχε λησμονήσει τὴν ἐπιστολήν ἀπὸ τοῦ Μπρουκλίν. Ἡ ἀνεύρεσις τοῦ Ἰουδα ἀπησχόλει τὸ πνεῦμά του. Ἐσύχναζε τὰ πλέον κεντρικὰ μέρη τῆς μεγαλοπόλεως διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν τύπον ὁ ὅποιος ὑπελείπετο.

Αἰφνης μίαν ἡμέραν, ἐνῶ εὕρισκετο πρὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ὁ καλλιτέχνης ἐξέβαλε κραυγὴν χαρᾶς. Ἐτρεξε πρὸς ἓνα κύριον ἐτοιμαζόμενον νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ αὐτοκινήτου καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ μελετήσῃ ἐπὶ δύο δευτερόλεπτα τὴν φυσιογνωμίαν του.

— Εὐρῆκα. Εὐρῆκα! Ἐφώνησε περιχαρῆς. Εἰσθε ὁ ἀληθὴς τύπος. Εὔρον τὸν Ἰούδαν μου!

Ὁ κύριος ἀφοῦ ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἐξηγήσεις ἠτοιμάζετο νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου.

— Μίαν στιγμὴν ἀκόμη, παρακαλῶ. Αὐτὴ ἡ ἔκφρασις τῶν ὀφθαλμῶν...

— Ἀδύνατον, εἶπεν ὁ ἄλλος. Ἡ κυρία μου με ἀναμένει, εἰς τὸ αὐτοκίνητον. Ἐάν θέλετε ἀνέλθετε καὶ σεῖς. Θὰ σᾶς συστήσω.

Ὁ Γουλιέλμος ἐπροχώρησε πρὸς τὸ αὐτοκίνητον, ἀλλ' ἀνετινάχθη πρὸς τὰ ὀπίσω ἔντρομος.

Ἡ σύζυγος τοῦ Ἰουδα ἦτο ἡ ὠραία Ρουθ... ἡ σύζυγός του!

★

— ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓΕΛΟΥ

Ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος, ὁ ἐξ Ἰσου περιφημὸς εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, τὴν ζωγραφικὴν καὶ τὴν γλυπτικὴν, κατεσκεύασε θαυμάσιον ἄγαλμα. Κατόπιν τοῦ ἔθραυσε τὸν βραχίονα, ἔπειτα δὲ ἀφοῦ τοῦ ἔδωκε τὸ κτρινίζον χρῶμα τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων, τὸ ἔκωσεν ὑπὸ τὴν γῆν εἰς μέρος, ὅπου ἤξευρεν εἰ τι θάπτον ἢ βράδιον θὰ ἐγίνοντο ἀνασκαφαί.

Πράγματι, τὸ μέρος ἀνεσκάφη καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνευρέθη. Ὅλοι τὸ ἐθαύμασαν καὶ τὸ ἐκρίναν ὡς ἀνυπερβλήτον καὶ ὑπέροχον ἔργον τίς οἶδε τίνας μεγάλου καλλιτέχνου τῆς Ἑλληνικῆς ἐποχῆς. Έν μέσῳ τῶν θαυμασμῶν καὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν τούτων προσῆλθεν ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος καὶ ἐφήρμισεν εἰς τὸ ἄγαλμα τὸν ἀποκοπέντα βραχίονα. Ἡ προσαρμογὴ ἦτο τελεία καὶ ὅλοι ἔμειναν ἔννεοί.

★

Ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος εἶχε ζωγραφίσῃ μίαν εἰκόνα διὰ τὸν Ἄνδρέαν Δόνι, ἄνθρωπον λίαν φιλαργυρον, ὅστις ἐγνώριζε καὶ ἐξέτιμα τὰ καλὰ ἔργα τῆς ζωγραφικῆς. Διὰ νὰ διασκεδάσῃ εἰς βάρος του ὁ ζωγράφος, τοῦ ἔστειλε τὸ νέον του ἔργον με μίαν σημεῖωσιν διὰ τῆς ὁποίας τοῦ ἐζήτηι 70 δουκάτα. Ὁ Δόνι εὐρήκεν ὑπερβολικὸν τὸ ποσὸν αὐτὸ καὶ τὸ ἐκράτησε μόνον διὰ 40. Ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος τοῦ ἐπέστρεψε τὰ χρήματά του καὶ τοῦ ἐζήτησε νὰ πληρώσῃ 100 δουκάτα ἢ νὰ τοῦ ἀποστείλῃ ὅπσω τὴν εἰκόνα. Ὁ Δόνι, ὁ ὁποῖος εἶχε μαγευθῆ ἀπὸ αὐτὴν, ἀπεφάσισε τέλος νὰ μετρήσῃ τὰ 70 δουκάτα, τὰ ὁποῖα τοῦ εἶχον ζητηθῆ ἀρχικῶς. Ὁ καλλιτέχνης τοῦ ἐπέστρεψε διὰ δευτέραν φορὰν τὰ χρήματα δηλὼν ὅτι ἔνεκα προσφορᾶς, ἣτις τῷ ἐγένετο ἀπὸ ἓνα εὐπατριδῆν, ἠδυνάτει νὰ δώσῃ τὴν εἰκόνα του εἰς τιμὴν κατωτέραν τῶν 150 δουκάτων. Ὁ Δόνι εὐρέθη εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ζωγραφικῆς ἦτο ἐξ Ἰσου ἰσχυρὰ παρ' αὐτῷ ὅπως καὶ ἡ φιλαργυρία, ἔδωκε τὸ ζητηθὲν ποσὸν μεταμεληθεῖς, διότι δὲν ἔδωκεν ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς τὰ 70 δουκάτα ποῦ τοῦ ἐζήτησεν ὁ καλλιτέχνης.

★

Ὅταν ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος ἀπεστάλῃ κάποτε εἰς τὴν Φερράραν μετὰ εἰδικὴν ἐντολήν, ὁ δούξ Ἀλφόνσος δ' Ἔστε τοῦ εἶπεν ἀστεϊευόμενος:

— Εἶσαι αἰχμάλωτός μου· ἂν θέλῃς νὰ σὲ ἀφήσω ἐλευθέρου, πρέπει νὰ μοῦ ὑποσχεθῆς ὅτι θὰ κάμῃς κάτι τι μετὰ τὸ χεῖρ σου καὶ θὰ μοῦ τὸ χαρίσῃς.

Ὁ Μιχαὴλ Ἄγγελος ἔδωκε τὴν ὑπόσχεσιν, ἣτις τοῦ ἐζητήθη καὶ ὅταν μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Φερράραν, ἐζωγράφησε τὴν θαυμασίαν εἰκόνα τὴν παριστώσαν τὸν Δία ὑπὸ μορφήν κύκνου ἐρωτοτροποῦντα μετὰ τῆς Ληδας.

Ὅταν ἐτελείωσε τὸ ἔργον—ἦτο τότε εἰς τὴν Φλωρεντίαν—εἰδοποίησε τὸν δούκα, ὅστις τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1530 ἀπέστειλε τὸν ἐμπιστὸν του Ἰάκωβον Σαζέτι διὰ νὰ τὸ παραλάβῃ. Ὅταν ὁ ἀπεσταλμένος εἶδε τὴν εἰκόνα ἐφάνη ὅτι δυσηρεστήθη καὶ εἶπε μετὰ ἀπογοήτευσιν:

Levy Dhyrmer

Ἄνθεστηριὸν